

Náležíli však žaloba nebo vzájemná žaloba dle věci, na kterouž se vztahuje, před soud reální nebo nějaký zvláštní soud kausální, tehdy se žaloba vzájemná nesmí u téhož soudce přijímati.

Na který soud se mohou vznášeti žaloby z vedené správy.

§. 34. V rozepřích právních, které pocházejí ze spravování cizího nebo společného jmění, má žalobník toho vůli, vznésti je buď na soud obecný, k němuž žalovaný přísluší, anebo na ten soud, pod který byl žalovaný slušel, kdyby měl bydliště své v onom místě, kde se správa vedla. Co se týče správy od soudu nařízené, zůstati mají v platnosti předpisové posavadní.

Kde se mají vznášeti žádosti za povolení důkazu pro věčnou paměť.

§. 35. Žádosti za povolení důkazu pro věčnou paměť vznášeti a vyřizovati se mají u toho soudu, kterémuž přísluší moc soudní v hlavní věci, kdyby ale soud tento nebyl znám anebo by nastávalo z prodlení nebezpečství, na ten soud okresní, v jehož obvodu se nalézá svědek, který má býti vyslyšen, nebo věc, která má býti ohledána.

U kterého soudu se má žádati za navrácení k předešlému stavu.

§. 36. Za navrácení ku předešlému stavu žádati se má u toho soudu první instance, u kterého byla rozepře prvé ličena, anebo u kterého posavade trvá.

Kde se mají vznášeti žaloby v záležitostech, pozůstalostí se týkajících.

§. 37. Všeliké žaloby o dědictví a o rozdělení dědictví, nechat se zakládají na posloupnosti zákonní, na poslední vůli, nebo na smlouvě dědičné, pak žaloby všeliké, ježto se vztahují na dluhy z pozůstalostí, na odkazy, nebo na darování pro smrt, vznášeti se mají, pokud pozůstalost není odevzdána, na ten soud okresní (též delegovaný městský), u kteréhož se dědictví vyjednává. Po odevzdání pozůstalosti náležejí žaloby takové před příslušný soud dědicův.

Kde se vznášeti mají žaloby v záležitostech fideikomisních.

§. 38. Žaloby v záležitostech fideikomisních vznášeti se mají na ten dvůr soudní první instance, k němuž přikázány jsou fideikomisní záležitosti mimosporné (§. 89), nechat při tom činiti jest o posloupnost ve fideikomisu, anebo o jakékoliv jiné rozepře, pocházející ze svazku fideikomisního.

Před který soud náležejí rozepře lenní.

§. 39. Rozepře o léna, ježto jsou pod samým knížetem země a týkají se pána lenního, náležejí před ten dvůr soudní první instance, kde má své sídlo úřad lenní. Nemáli pán lenní ve sporu tom žádného účastenství, anebo jestli činiti o léno, které není pod samým knížetem země čili o léno soukromé, příslušný jest onen dvůr soudní první instance, v jehož obvodu se léno nalézá.

Kde se vznášeti mají rozepře spojené.

§. 40. Rozepře, ježto jsou s rozepří nějakou, která ještě trvá a není rozsudkem konečným v moc práva vešlým rozhodnuta, za tou příčinou spojeny, poněvadž pocházejí z jednoho a téhož skutku, vznésti se mohou na ten soud, u kteréhož se první rozepře počala.

Na který soud vznášeti se mají žaloby v případě soupeřství.

§. 41. Žaloby proti více soupeřům vznášeti se mají na ten soud, pod který sluší onen obžalovaný, který v žalobě jest první jmenován.

Kde se vznášeti mají

§. 42. Soudcové okresní slušejí jakožto obžalovaní ve věcech, které náležejí